

Зажурився сивий сад осінній
В переддень снігів і холодів.
Мерехтить на жовтих травах іній,
На гілках — ні листя, ні плодів.

Вийду, гляну — порожньо і голо,
І душа — як нива після жнив.
Сорок літ сплигло за видноколо,
А здається, ніби ще й не жив.
